

Nice day

Fat cow

Note

snack

สรุปหลัก ภาษาอังกฤษ

He loves his dog

ม.ต้น **ทิวเข้มก่อนสอบ**

YES

This cat sleeps all day

สรุปสั้นกระชับ เนื้อหาครอบคลุม

ตัวอย่างชัดเจน ~~พร้อมเทคนิคการจำง่าย~~

เพิ่มความเข้าใจก่อนสอบทุกสนาม

Time for hot tea

Is it time for lunch now?

คำนำ

คนไทยจำนวนมากเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม มัธยม จนถึงเข้ามหาวิทยาลัย เรียนในระดับปริญญาตรี โท เอก แต่ผลการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษที่จัดโดยองค์กรด้านภาษาหลายแห่งพบว่า ระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจนักเมื่อเทียบกับหลายประเทศ ไวยากรณ์มักตกเป็นจำเลยหรือเป็นสาเหตุที่ทำให้คนส่วนใหญ่ไม่สามารถฟัง พูด อ่าน หรือเขียนภาษาอังกฤษได้ดี จนมีผู้กล่าวว่า การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้องก็ได้ เพียงพูดคุยกันรู้เรื่องโดยใช้ภาษากายและตัวช่วยอื่นๆ ก็เพียงพอแล้ว ซึ่งก็อาจเป็นเพราะมองเห็นความยุ่งยากในการจดจำกฎไวยากรณ์และเห็นว่าเสียเวลา

ในทางกลับกัน การรู้โครงสร้างไวยากรณ์ใดแม้เพียงโครงสร้างเดียวจะช่วยให้เราสามารถผลิตภาษาออกมาได้ครบร้อยๆ ประโยคแล้ว ข้อดีอีกอย่างหนึ่งคือ ไวยากรณ์เป็นเรื่องเดียวกันหมด ตั้งแต่ตอนเรียนอนุบาลถึงปริญญาเอก ดังนั้น จะไม่ดีหรือที่เราจะเสียเวลาทำความเข้าใจกฎไวยากรณ์ตั้งแต่ต้น ต่อจากนั้นไม่ว่าเราจะฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะจะช่วยให้เราค่อยๆ เพิ่มความแม่นยำในหลักไวยากรณ์ยิ่งขึ้นจนใช้ได้เป็นธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้สื่อสารได้เข้าใจ เพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาในทุกสถานการณ์ และยิ่งในยุคดิจิทัลนี้ ภาษาอังกฤษก็ยิ่งมีความจำเป็นเพราะเป็นภาษาที่ใช้ในสื่อเกือบทุกประเภท

หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้สรุปกฎไวยากรณ์และจัดเนื้อหาในรูปแบบที่ช่วยให้เข้าใจได้ง่าย โดยลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายากและอธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย สั้น กระชับเหมาะสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมต้นขึ้นไปที่ต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้ตัวเองเนื่องจากภาษาเป็นทักษะ จึงต้องใช้ตัวอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับทุกคนนะคะ

ดร.กนกเนตร วรวงษ์

อ.รุจา สุขพัฒน์

สารบัญ

บทที่ 1	Part of Speech (ประเภทของคำ)	6
บทที่ 2	Noun (คำนาม)	11
บทที่ 3	Article (คำนำหน้านาม)	23
บทที่ 4	Quantifier (คำบอกปริมาณ)	30
บทที่ 5	Pronoun (คำสรรพนาม)	39
บทที่ 6	Verb (คำกริยา)	47
บทที่ 7	WH-Question (ประโยคคำถาม)	63
บทที่ 8	Adjective (คำคุณศัพท์)	70
บทที่ 9	Adverb (คำวิเศษณ์)	80
บทที่ 10	Preposition (คำบุพบท)	88
บทที่ 11	Conjunction (คำสันธาน)	97
บทที่ 12	Interjection (คำอุทาน)	105
บทที่ 13	Present Tense (กาลปัจจุบัน)	110
บทที่ 14	Past Tense (กาลในอดีต)	120
บทที่ 15	Future Tense (กาลในอนาคต)	127
บทที่ 16	Passive Voice (กรรมวาจกหรือประโยคที่ประธานถูกกระทำ)	139
บทที่ 17	Subject and Verb Agreement (ความสอดคล้องกันระหว่างประธานและกริยา)	147
บทที่ 18	If-Clause (ประโยคเงื่อนไข)	159
บทที่ 19	Comparison (การเปรียบเทียบ)	166
บทที่ 20	Reported Speech (การนำคำพูดของคนอื่นมาบอกต่อ)	174
บทที่ 21	Question Tag (คำถามท้ายประโยค)	184
บทที่ 22	Irregular Verbs (กริยาผันรูป)	192

Abbreviations Used in This Book

(คำย่อที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้)

N	=	Noun (คำนาม)
Pron	=	Pronoun (คำสรรพนาม)
Adj	=	Adjective (คำคุณศัพท์)
Adv	=	Adverb (คำวิเศษณ์)
Prep	=	Preposition (คำบุพบท)
Conj	=	Conjunction (คำสันธาน)
S	=	Subject (ประธาน)
V	=	Verb (กริยา)
V1	=	Verb 1 (กริยาช่องที่ 1)
V2	=	Verb 2 (กริยาช่องที่ 2)
V3	=	Verb 3 (กริยาช่องที่ 3)
Ving	=	กริยาที่เติม -ing
Vinf	=	Verb Infinitive (กริยาที่ไม่มีการผันรูป)
O	=	Object (กรรม)
Note	=	เกร็ดความรู้

๗
บทที่ 1

Part of Speech

(ประเภทของคำ)

Part of Speech

(ประเภทของคำ)

ความรู้เรื่องประเภทของคำ จัดเป็นพื้นฐานของการเรียนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และเป็นเรื่องที่สำคัญในการสร้างประโยคที่ถูกต้องเพื่อนำไปพูดหรือเขียน การฟังหรืออ่านบ่อยๆ จะช่วยให้ได้พบ เห็น หรือสังเกตตำแหน่ง หรือการเปลี่ยนรูปของคำในบริบทต่างๆ ซึ่งการทำความเข้าใจประเภทของคำจนสามารถแยกความแตกต่างของคำแต่ละคำได้ ก็จะช่วยให้นำความรู้ไปใช้ในการสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดี

ลองคิดดู

Think about it...

วันนี้ซื้อขนมกรุบกรอบมาซองหนึ่ง เห็นข้างซองมีคำว่า 'crispy'
เออ..น่าสนใจดีแฮะ เจาน่าจะลองนำไปใช้พูดได้
ว่าแล้วก็ลองเปิด google ได้คำแปลว่า
เปราะ, กรอบ, หยิดเป็นลอน, และอีกมากมาย
ทำไมมันเยอะจัง? แล้วบนซองขนมนี้มันจะแปลด้วยความหมายไหน?
แล้วถ้าเราจะเอาไปพูดหรือเขียนนี้ ใช้ยังไงดีนะ
ลองดูแล้วกัน ไม่เสียหาย

ถ้าเป็นคำนาม อาจอยู่น้ำประโยค Crispy + V + O

ถ้าเป็นคำกริยา ควรอยู่หลังประธาน We crispy + O

ถ้าเป็นคำคุณศัพท์ จะขยายคำนาม วางหลังกริยาช่วย It is crispy..

แย่ง แล้วเราจะใช้ถูกไหมนี้ ไม่กล้าพูดเลยละ
ดังนั้น การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าไม่รู้ว่าเป็นคำประเภทไหน
เราจะไม่รู้เลยว่าจะใช้ในประโยคยังไง

โดยเฉพาะการนำไปพูดหรือเขียนประโยคนี้ โอกาสผิดเยอะเลย
แม้จะเข้าใจยากแต่ก็คงต้องทำความเข้าใจประเภทของคำแล้วละ
ยอมเสียเวลาสักนิด เพื่อจะได้ใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องดีกว่า

Part of Speech (ประเภทของคำ)

Part of speech สามารถแบ่งออกเป็น 8 ชนิด ดังนี้

1. Noun (คำนาม)

คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ
สถานที่ สิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม
(table, tree, water, love,...)

2. Pronoun (คำสรรพนาม)

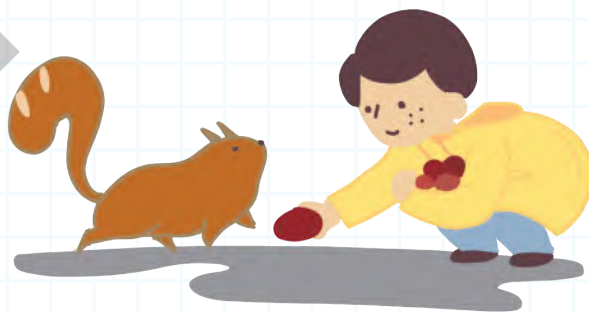
คำที่ใช้แทนคำนาม จะได้ไม่ต้อง
เรียกคำนามซ้ำๆ (I, you, he, we,
us, them,...)

3. Verb (คำกริยา)

คำที่แสดงการกระทำของประธาน
(run, eat, sleep, sit, write,
smile,...)

4. Adjective (คำคุณศัพท์)

คำที่บอกถึงคุณสมบัติหรือลักษณะ
ของคำนาม (beautiful, smart,
rich, diligent,...)

5. Adverb (คำวิเศษณ์)

คำที่ขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์เอง (quickly, extremely, very, really,...)

6. Preposition (คำบุพบท)

คำที่บอกตำแหน่ง เพื่อเชื่อมคำนาม หรือคำสรรพนามเข้าด้วยกัน (in, on, above, behind, after,...)

7. Conjunction (คำสันธาน)

คำที่ใช้เชื่อมคำ กลุ่มคำ หรือประโยค เข้าด้วยกัน (but, and, also, because,...)

8. Interjection (คำอุทาน)

คำที่ผู้พูดเปล่งออกมาเพื่อแสดง ความรู้สึก (Wow!, Oh!, Bingo!,...)

★ **จำง่าย ๆ**

คำในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 8 ประเภท คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และ คำอุทาน แต่ละประเภทมีหน้าที่ต่างกัน มีกฎเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงคำที่ ต่างกัน และมีการวางอยู่ในตำแหน่งที่ต่างกันด้วย

บทที่ 2

Noun

(คำนาม)

Noun

(คำนาม)

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ คำนามมีความสำคัญในประโยค โดยทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม และส่วนเติมเต็มกริยา ทำให้ประโยคสมบูรณ์ ดังนั้นเราจึงควรทำความเข้าใจเรื่องคำนาม เพื่อให้สามารถเลือกใช้กริยาได้อย่างถูกต้อง และสื่อสารได้เข้าใจมากขึ้น

Noun (คำนาม)

Noun แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. **Common Noun** คือ คำนามที่ใช้เรียกแทนคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ แบบไม่เฉพาะเจาะจง

เช่น student (นักเรียน), dog (สุนัข), rice (ข้าว), office (ที่ทำงาน), church (โบสถ์)

2. **Proper Noun** คือ ชื่อเฉพาะของ Common Noun เขียนขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่เสมอ

เช่น Sandy (ชื่อผู้หญิง), Somsak (ชื่อผู้ชาย), Boston (ชื่อเมือง), Canada (ชื่อประเทศ), Amazon (ชื่อป่าในทวีปอเมริกา)

3. **Collective Noun** คือ สมุหนาม หรือคำที่ใช้เรียกคำนามเป็นกลุ่ม

เช่น a group of people (คนหนึ่งกลุ่ม), a class of students (นักเรียนหนึ่งห้อง), a flock of birds (นกหนึ่งฝูง)

4. **Singular Noun** คือ คำนามนับได้เอกพจน์ มีสิ่งเดียว ไม่เติม -s ต้องมีคำนำหน้านามเสมอ

เช่น a cat (แมวหนึ่งตัว), a school (โรงเรียนหนึ่งแห่ง), a pencil (ดินสอหนึ่งแท่ง)

5. **Plural Noun** คือ คำนามนับได้พหูพจน์ มีจำนวนตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไป มีรูปเป็นพหูพจน์ด้วยการเติม **-s -es** หรือเปลี่ยนรูปไปจากเดิม

เช่น pens (ปากกาหลายแท่ง), three cups (แก้วสามใบ), geese (ห่านหลายตัว
รูปคำานามเอกพจน์คือ goose)

6. **Countable Noun** คือ คำนามที่สามารถนับได้ว่ามีจำนวนเท่าไร

เช่น two books (หนังสือสองเล่ม), four bottles (ขวดสี่ใบ),
five bananas (กล้วยห้าลูก)

7. **Uncountable Noun** คือ คำนามที่ไม่สามารถนับจำนวนได้ เนื่องจาก
เป็นของเหลว เล็กมาก มีจำนวนมากจนนับไม่หมด

เช่น sugar (น้ำตาล), rice (ข้าว), water (น้ำ), hair (เส้นผม)

เรามาศึกษารายละเอียดคำนามแต่ละประเภทกันดีกว่า

1. Common Noun คือ คำนามที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่แบบไม่เจาะจง เช่น student (นักเรียน), doctor (หมอ), friend (เพื่อน), elephant (ช้าง), bag (กระเป๋า) market (ตลาด), song (เพลง) มีจำนวนมากมาย

2. Proper Noun คือ คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ ใช้เรียกแบบเจาะจงว่าเป็นใคร ตัวไหน ที่ไหน ชื่อของเราเองก็เป็นคำนามเฉพาะเช่นกัน

ชื่อคน

Sara (ซาร่า), Emma (เอมมา), Kanachana (กาญจนา), Prakaydao (ประกายดาว), Phetcharat (เพชรรัตน์)

ชื่อเมืองหรือสิ่งก่อสร้าง

Bangkok (กรุงเทพฯ), Venice (เวนิส), Suvarnabhumi Airport (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ), Leaning Tower of Pisa (หอเอนเมืองปิซ่า)

ชื่อประเทศหรือสัญชาติ

Thailand (ประเทศไทย), Japan (ประเทศญี่ปุ่น), Korea (ประเทศเกาหลี), Spanish (ชาวสเปน), Chinese (ชาวจีน), Canadian (ชาวแคนาดา)

ชื่อแม่น้ำ ภูเขา

Chao Phraya River (แม่น้ำเจ้าพระยา), Fuji Mountain (ภูเขาฟูจิ), Niagara Falls (น้ำตกไนแอกการ่า)

ชื่อเฉพาะอื่นๆ

Monday (วันจันทร์), May (เดือนพฤษภาคม), Valentine's Day (วันวาเลนไทน์), Harvard University (มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด)

Note

Proper Noun จะใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทุกตัวเพื่อบ่งบอกว่าเป็นชื่อเฉพาะ

3. Collective Noun คือ คำที่ใช้เรียกแทนคำนามที่เป็นกลุ่มของคน สัตว์ สิ่งของ ตัวอย่าง Collective Noun ที่ใช้บ่อยๆ ได้แก่

a group of students (นักเรียนกลุ่มหนึ่ง)	a pack of wolves (หมาป่าฝูงหนึ่ง)
a gang of teenagers (วัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง)	a band of singers (นักร้องวงหนึ่ง)
a school of fish (ปลาฝูงหนึ่ง)	a board of directors (ผู้บริหารคณะหนึ่ง)
a hive of bees (รังหนึ่ง)	a class of pupils (นักเรียนห้องหนึ่ง)
a stack of wood (ไม้กองหนึ่ง)	a cluster of stars (ดาวกลุ่มหนึ่ง)
a pile of cookies (คุกกี้กองหนึ่ง)	a flock of turkeys (ไก่วางฝูงหนึ่ง)

4. Singular Noun คือ คำนามเอกพจน์ มีเพียงสิ่งเดียว มักใช้คู่กับ a และ an เช่น

a tiger (เสือหนึ่งตัว)	a car (รถยนต์หนึ่งคัน)
a tree (ต้นไม้หนึ่งต้น)	an egg (ไข่ไก่หนึ่งฟอง)

Note

ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมการใช้ Article ในบทที่ 3

5. Plural Noun คือ คำนามนับได้พหูพจน์ที่มีมากกว่า 1 ขึ้น เราสามารถใส่จำนวนหน้าคำนามนั้นได้ และคำนามนั้นต้องมีรูปเป็นพหูพจน์ เช่น

four elephants (ช้าง 4 ตัว)	two friends (เพื่อน 2 คน)
three cups (ถ้วย 3 ใบ)	five cats (แมว 5 ตัว)

การหาคำนามให้เป็นพหูพจน์นั้น โดยทั่วไปทำด้วยการเติม -s ท้ายคำ โดยมีข้อยกเว้นด้วยนะ ไม่ใช่ว่าจะเติม -s ได้ทุกคำเสมอไป เรามาศึกษาวิธีการหาคำนามให้เป็นพหูพจน์กันสักนิดนะ

1) คำนามส่วนใหญ่ เติม -s ท้ายคำนามได้เลย เช่น

pen	→	pens (ปากกา)
pencil	→	pencils (ดินสอ)
shirt	→	shirts (เสื้อ)
shoe	→	shoes (รองเท้า)
chair	→	chairs (เก้าอี้)

2) คำนามที่ลงท้ายด้วย s, ss, sh, ch, x, z เติม -es เช่น

bus	→	buses (รถประจำทาง)
dress	→	dresses (ชุดกระโปรง)
watch	→	watches (นาฬิกา)
dish	→	dishes (จาน)
box	→	boxes (กล่อง)

3) คำนามที่ลงท้ายด้วย o และข้างหน้าเป็นสระ เติม -s เช่น

zoo	→	zoos (สวนสัตว์)
radio	→	radios (วิทยุ)
studio	→	studios (สตูดิโอ)

4) คำนามที่ลงท้ายด้วย o และข้างหน้าเป็นพยัญชนะ เติม -es เช่น

mango	→	mangoes (มะม่วง)
hero	→	heroes (วีรบุรุษ)
potato	→	potatoes (มันฝรั่ง)

5) คำนามที่ลงท้ายด้วย y และข้างหน้าเป็นพยัญชนะ เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม -es เช่น

baby → babies (ทารก)

lady → ladies (สุภาพสตรี)

6) คำที่ลงท้ายด้วย y และข้างหน้าเป็นสระ เติม -s ได้เลย เช่น

toy → toys (ของเล่น)

day → days (วัน)

key → keys (กุญแจ)

7) คำนามที่ลงท้ายด้วย f และ fe ให้เปลี่ยน f เป็น v เติม -es เช่น

wife → wives (ภรรยา)

wolf → wolves (หมาป่า)

thief → thieves (ขโมย)

8) คำนามเอกพจน์เปลี่ยนรูปเป็นพหูพจน์

goose → geese (ห่าน)

foot → feet (เท้า)

tooth → teeth (ฟัน)

mouse → mice (หนู)

man → men (ผู้ชาย)

woman → women (ผู้หญิง)

person → people (คน)

child → children (เด็ก)

ox → oxen (วัวตัวผู้)

9) คำนามที่มีรูปเดียวกันทั้งเอกพจน์และพหูพจน์

a sheep	→	แกะ 1 ตัว	sheep	→	แกะหลายตัว
a fish	→	ปลา 1 ตัว	fish	→	ปลานหลายตัว
a deer	→	กวาง 1 ตัว	deer	→	กวางหลายตัว
an aircraft	→	เครื่องบิน 1 ลำ	aircraft	→	เครื่องบินหลายลำ

10) คำนามบางคำต้องเติม -s ตลอด

shoes	→	รองเท้ามี 2 ข้าง
scissors	→	กรรไกรมี 2 ข้าง
trousers	→	กางเกงมีขา 2 ข้าง
jeans	→	กางเกงยีนส์มีขา 2 ข้าง
glasses	→	แว่นตามี 2 ข้าง
pajamas	→	ชุดนอนมี 2 ชิ้น
series	→	ละครมีหลายตอน

6. **Countable Noun** คือ คำนามนับได้ สามารถมองเห็นชัดเจนและนับได้เลย เป็นหน่วย เช่น a rabbit (กระต่าย 1 ตัว), horses (ม้าหลายตัว), a table (โต๊ะ 1 ตัว), rooms (ห้องหลายห้อง)

7. **Uncountable Noun** คือ คำนามที่ไม่สามารถนับได้ แบ่งเป็นดังนี้

1) **มีจำนวนเยอะเกินจนนับไม่หมด** เช่น sugar (น้ำตาล), rice (ข้าว), bread (ขนมปัง), wood (ไม้), salt (เกลือ), pepper (พริกไทย)

Rice is the main staple of Thai people. (ข้าวเป็นอาหารหลักของคนไทย)

Countable Noun

คือ คำนามนับได้ สามารถมองเห็นชัดเจนและ
นับได้เลยเป็นหน่วย เช่น a rabbit (กระต่าย 1 ตัว),
horses (ม้าหลายตัว), a table (โต๊ะ 1 ตัว),
rooms (ห้องหลายห้อง)

ตัวอย่างเพื่อหาใจเล่ม

จำง่าย ๆ

การใช้ Article a/an
และ the

นำคำคำนามนั้น ต่างกันที่ถ้าไม่ต้องการ
ชี้เฉพาะให้ใช้ "a" หรือ "an" แต่ถ้าต้องการ
ชี้เฉพาะ ให้ใช้ "the" ง่าย ๆ "a" กับ "an"
ก็เหมือนกับคนที่ซึ่ๆ ง่าย ๆ อันไหน อะไรก็ได้
แต่ถ้า "the" ก็เหมือนกับคนที่รู้จักดีกว่า
ต้องอันนี้เท่านั้น ถ้าไม่ใช่อันนี้ฉันก็ไม่เอาแน่เอ

สรุปสั้นกระชับ เข้าใจง่าย

Quantifier (คำบอกปริมาณ)

Quantifier ที่มีคำใช้บ่อยๆ มีดังต่อไปนี้

1. Much & Many = มาก

much + N นับไม่ได้ (ของนับไม่ได้)

many + N นับได้ (ของนับได้)

Ex. I have much money. (ฉันมีเงินมาก)

I have many friends. (ฉันมีเพื่อนมาก)

เพิ่มความเข้าใจก่อนสอบทุกสัปดาห์

พร้อมตัวอย่างเพิ่มความเข้าใจ

หนังสือแนะนำ

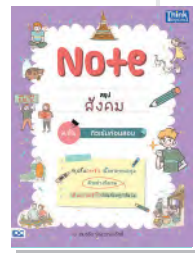
Note สรุปหลักคณิตศาสตร์
ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

Note สรุปหลักภาษาไทย
ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

Note สรุปหลักวิทยาศาสตร์
ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

Note สรุปสังคม
ม.ต้น ทิวเข้มก่อนสอบ

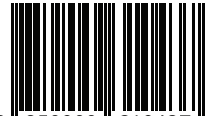

ซื้อสะดวก ส่งถึงบ้านที่ Shopee และ Lazada หรือผ่านทาง
ร้านหนังสือออนไลน์ www.thinkbeyondbook.com

thinkbeyond books

ISBN(eBook) 885-909-931-043-7

8 859099 310437

ราคา 250 บาท